

Semih Ardiç yazdı

**Ekonomi
'milk port',
durmak yok!**

04

Akif Umut Avaz yazdı

**Meclis ve sandık
artık bir oyun ve
oyalamacadan ibaret**

08

14-15 OCAK 2017 HAFTASONU

HAFTASONU

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 78

WWW.TR724.COM — @TR724COM

© Fotoğraf: AFP

Kıbrıs'ta sona doğru

2 004'ten bu yana ilk kez Türk ve Rum tarafı çözüme bu kadar yakın. Mayıs 2015'te Mustafa Akıncı ve Nikos Anastasiadis arasında başlayan müzakereler, aslında 1974'ten beri ayrı yaşayan iki halk için son birleşme umudu. Kasım 2016'da Cenevre görüşmeleriyle birlikte ilk kez

çözüm konusunda büyük bir yol alındı. Doğu Akdeniz'in askeri ve enerji kaynakları açısından artan önemi nedeniyle hem ABD'nin hem de Rusya'nın adada kısa zamanda bir çözüm istediği bir sır değil. Dört bir yandan sıkışmış Türk diplomasisinin nasıl bir yol izleyeceğini zaman gösterecek.

Onur Türkmen'in haber analizi 2 ve 3'te

Bekir Salim yazdı

**Kriz
teğet mi
geçiyor?**

11

Efe Yiğit'in dosyası

**Afrika için coşku
Avrupa için
ızdırap vakti**

13

ONUR TÜRKMEN

OnurTurkmen@Tr724.com

Kıbrıs'ta sona doğru

© Fotoğraflar: AFP

Nisan 2004. Kıbrıs'ta iki tarafın mutabık kaldığı Annan Planı'nın halkoylamasına sunulmasına sayılı günler kalmış. 1974'ten bu yana adada çözüme ilk kez bu kadar yaklaşmış. Dönemin Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Başbakanı Mehmet Ali Talat'a soruyor: "Şimdi plan onaylanırsa artık KKTC'ye gelmek için vizeye mi başvuracağız?"

AKP Hükümeti, o dönem TSK'nın ve ulusalcıların yoğun baskısına rağmen Annan planını destekliyor. Ancak, bir yandan Ankara'nın adadaki hâkimiyetinin son bulacak olması büyük endişe kaynağı. 24 Nisan 2004 referandumunda Türkler birleşmeye evet derken Rumlar reddediyor. Balgat'taki Dışişleri Bakanlığı binasında suya düşen Annan Planı şampanyayla kutlanıyor. Ankara, hem KKTC'deki çıkarlarını korumanın hem de Rum Kesimi'ni oyunbozan konumuna düşürmenin sevincini yaşıyor.

TÜRKİYE ARTIK O TÜRKİYE DEĞİL

Gelgelelim, Rum Kesimi'nin diplomatik baskıya maruz kalacağı, KKTC üzerindeki ambargonun kalkacağı yönündeki beklentiler birkaç yıl içinde boşa çıkıyor. Aradan geçen 13 yılda adadaki statüko değişmezken, Ankara'da her şey değişmiş durumda. Bir dönem Türk diplomasisi-

nin en önemli dosyası olan Kıbrıs artık Suriye başta olmak üzere onlarca diplomatik sorundan sadece birisi. O dönem Türkiye, AB adaylığı müzakeresi yapan yükselen bir demokrasi iken bugün bölgesel krizin göbeğinde yer alan bir ülke.

Balgat'taki Dışişleri Bakanlığı binasında suya düşen Annan Planı şampanyayla kutlanıyor.

Türkiye terör, anayasa referandumu, yüz binlerce ailenin hayatını karartan tasfiyeler, Suriye'den Irak'a sayısız ülkeyle diplomatik krizle boğuşurken Kıbrıs'ın geleceğini şekillendiren müzakereler basında yeterince yer bulamıyor.

Ankara'nın sıkışıklığı hem diğer garantör devletler, hem KKTC'deki çözüm yanlısı hükümet açısından biraz da avantaj olarak görülüyor.

ÇÖZÜME İLK KEZ BU KADAR YAKIN

2004'ten bu yana ilk kez Türk ve Rum tarafı çözüme bu kadar yakın. Mayıs 2015'te Mustafa Akıncı ve Nikos Anastasiadis arasında başlayan müzakereler, aslında 1974'ten beri ayrı yaşayan iki halk için son birleşme umudu. Kasım 2016'da Cenevre görüşmeleriyle birlikte ilk kez çözüm konusunda büyük bir yol alındı.

Adadaki çözüm planında 30 bin Türk askeri, mülkiyet ve toprak paylaşımı gibi en önemli konularda henüz bir anlaşmaya varılmış değil. Müzakerelerin en önemli gündem maddelerinden birini, kuzeyden güneye aktarılacak topraklar oluşturuyor. Kıbrıs'ın müzakereler tarihinde ilk kez Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum heyetler harita takası gerçekleştirdi, birleşik federal bir Kıbrıs'ın iç sınırının nasıl çizileceğine dair görüşler somut bir şekilde ortaya konuldu.

Taslak anlaşmaya göre Kuzey Kıbrıs'taki toprakların bir kısmı Rum yönetimine geçecek. Ancak Rum tarafının talebi ile Türk tarafının kabul ettiği taslak arasında adanın yüzölçümünün yüzde 1'ine tekabül eden bir fark söz konusu. Müzakereler sonucu oluşturulacak devletin siyasi olarak eşit haklara sahip iki federal devletten oluşması öngörülüyor. Müzakereler sonucu alınacak kararın Türk ve Rum kesimlerinde ayrı

ayrı referanduma götürülmesi gerekiyor.

ERDOĞAN: İKİ TARAF DA ASKERİNİ ÇEKİSİN

Müzakerelerde Türkiye açısından en önemli pürüz ise Türk askerinin adadaki varlığı ve adadaki yönetim modeli. Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan bugün müzakerelere ilişkin şu açıklamayı yaptı: "Annan Planı'nın artık geçerliliği yok. Şimdi yeni bir müzakere sürecidir. Türk askerinin çekilmesi söz konusu değil. Eğer böyle bir şey olacaksa her iki tarafın da askerini çekmesini gerekir. Bire dört, yani bir dönem Kuzey Kıbrıs Türk Yönetimi başkanlık yapacak, dört dönem Güney Kıbrıs Rum Yönetimi başkanlık yapacak, böyle bir şey de olamaz. Bunu daha önce de konuşmuştuk; bire iki, bir dönem Kuzey Kıbrıs Türk Yönetimi liderliği alacak, iki dönem Güney Kıbrıs Rum Yönetimi yönetimi alacak."

Rum yönetimi ise müzakerelerden mutabakat çıkması için Türk askerinin adadan tamamen çekilmesi gerektiğini savunuyor.

Kısa süre önce bu göreve gelen Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Antonio Gutierrez, kimsenin henüz müzakerelerden mucize beklememesi gerektiğini söyledi. Ancak, Doğu Akdeniz'in askeri ve enerji kaynakları açısından artan önemi nedeniyle hem ABD'nin hem de Rusya'nın adada kısa zamanda bir çözüm istediği bir sır değil. Dört bir yandan sıkışmış Türk diplomasisinin nasıl bir yol izleyeceğini zaman gösterecek.

Müzakerelerde Türkiye açısından en önemli pürüz ise Türk askerinin adadaki varlığı ve adadaki yönetim modeli.

Enflasyon çift haneye koşuyor, işsizlikte patlama var, büyümenin yerini küçülme almış, kur artışını durdurmak için TCMB'nin faizleri artırmaktan başka çaresi kalmamış, borçluluk artmış, esnaf kan ağlıyor, zam sağanağı sürüyor.

Ekonomi 'MİLK PORT', durmak yok!

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

Döviz piyasasında beş günün hülasası: TL karşısında dolar 20 kuruş, Euro 15 kuruş arttı. Gerilediği seviye itibarıyla rakamlar böyle. Bir ara TL'nin kaybı 30-35 kuruşu buldu. Böylesine sert hareketlere açık hale gelen bir piyasa artık kontrolden çıkmış, paradan para kazananların insafına terk edilmiş demektir.

Hükümetin yasama, yürütme ve yargıyı 'partili cumhurbaşkanı'na teslim etmek gibi muaccel bir işi olduğundan bu kadar afakî kur artışına ekonomi bakan ve bürokratlarından 'dış mihrakların manipülasyonu' ezberinden gayri bir beyanat işitilmedi.

TBMM meydan muharebesinde AKP cenahı muhkem görülmeli, tekme tokat, göğüs göğüse mücadeleden geri durulmamalı. Ekonomi batmış kimsenin umurunda değil. Varsa yoksa başkanlık.

TOPSUZ ALANDA ŞUT ÇEKİLİR Mİ?

Kanunla dövizde sert hareketlere müdahale etme imtiyazı verilmiş Merkez Bankası'nın eli kolu bağlı vaziyette. Başkan Murat Çetinkaya, Saray'ın hışmına uğramamak için tribünden sahaya indi inmesine de topsuz alandan döviz kallesine şut çekmeye çalıştığını gören para otoriteleri gülmekten kendini alamadı.

TCMB güya faizi artırmadı, geç likidite penceresini (GLP) işaret etti. Yeni Türkiye'de -miş gibi yapıldığından Merkez de faizi düşük tutmuş gibi hareket etti. Etkisiz hamlesinin izahı şu: Merkez Bankası haftalık repo ihalesine gitmedi. İhalede yüzde 8'den bankalara borç veriliyordu. Bankalar ihale olmayınca mecburen faizi yüzde 10 olan GLP'den içeri girdi.

Pencereden girmek kapıdan girmekle aynı değil elbette. GLP kararı ile bankaların ortalama fonlama maliyeti 100 baz puan artarak yüzde 9,31'e çıktı. Pekâlâ, bu zımnî faiz artışı değil mi?

Bankalar maliyet artışını mevduat sahiplerine ve kredi kullananlara aksettirmeyecek mi?

Döviz bu ve benzeri irrasyonel kararlardan cesaret alarak bugünkü seviyelere tırmandı. Günü kurtarmış gibi yapmanız umûmî temayülü değiştirmedeği gibi sizi yumuşak karnınıza yumruk yemekten de kurtarmaya kâfi gelmiyor.

MAKRO EKONOMİ CEHALETİ

Yeni Şafak'a kalsa hiç orali olmaya lüzum yok. Bütün makro ekonomik veriler olumlu iken döviz manipüle eden gizli el bulunmuş. Alman Deutsche Bank'ın (DB) başının altından çıkmış. Manşette DB'nin terör örgütleri ile işbirliği içinde olduğu gibi ağır bir itham da var. DB bu iddiaları 'hezeyan' diye niteleyip tekzip etse de Türkiye'de alıcısı var nasıl olsa bu iftiralının.

Ekonomi batmış kimsenin umurunda değil. Varsa yoksa başkanlık.

Yeni Şafak'ın olumlu dediği makro verileri ben de merak ettim. En son açıklananları alt alta yazdım moral veren tek veri yok maalesef. Enflasyon çift haneye koşuyor, işsizlikte patlama var, büyümenin yerini küçülme almış, kur artışını durdurmak için TCMB'nin faizleri artırmaktan başka çaresi kalmamış, borçluluk artmış, esnaf kan ağlıyor, zam sağanağı sürüyor.

Neymiş Türkiye'den ihracatçılara kullandığı döviz kredilerinin vadesini üç aydan bir aya indirmiş. Dövizin bu kadar sert yükseldiği başka bir ekonomi var mı? 2017'de şu ana dek en fazla eriyen para TL ise kredi verenlerin paralarını garantiye almasına, vadeyi kısaltmasına niye şaşırıyorsunuz?

ÖZEL SEKTÖRE DÜYÛN-I UMÛMÎ

Döviz açığımızı cümle âlem biliyor. Özel sektör bir sene içinde 200 milyar dolar döviz bulamazsa Düyûn-ı Umûmî'ye benzer bir idare gelip şirketlerimizi devralabilir. Osmanlı'nın devlet gelirlerine haciz koyan Düyûn-ı Umûmî neredeyse tam bir asır sonra bu defa özel şirketlerimize kayyım atayabilir. Bu vazifeyi de IMF'ye tevdi edebilirler.

'Döviz hep ucuz kalacak' zannıyla alınan 417 milyar dolar borcun Hazine ya da falan şirket adına kayıtlı olması borcu veren yabancılar açısından sadece nüanstan ibarettir. Kaldı ki döviz borçları içinde ağırlıklı pay, Hazine garantisi verilen köprü, havalimanı gibi ihaleleri alan firmalara ait. Hükümetin yandaş işadamlarına verdiği ödeme garantileri yüzünden özel sektörün borcu da vatandaşın sırtına yıkılmış olacak.

Benzinin litresi son 14 kuruşluk zamlarla İstanbul'da 5,40 TL olmuş, asgari ücrete yapılan 100 TL zam, 10 günde eriyip gitmiş ne ehemmiyeti var!

DÖVİZİ TÜRKİYE'DEN ALIP BREZİLYA'DA DEĞERLENDİRİYORLAR

İktisadî krizi görmek istemeyen, hata üstüne hata yapanlar; Türkiye'den düşük faizle para toplayıp yüksek faizli Brezilya'ya döviz götürüldüğünün (carry trade) ne kadar farkında? Eski Merkez Bankası Başkanı Durmuş Yılmaz ekonominin iliklerini kurutan işlemlerin durdurulması için feriyat ediyor: "**Merkez Bankası likiditeyi kısıp faizi artırırca bu carry trade anında durur.**"

Zimnî faiz artışı ile paranın kaçışına mani olu-

namaz.

Yılmaz'ı duyan, kale alan var mı? OHAL'i uzat, anayasa değişikliği diye tek adam rejiminin önünü aç, insan hakları ve hukuka olan güveni hâk ile yeksan eyle, ekonomi yönetiminde her kafadan ayrı bir ses çıksın, koordinasyonun k'si kalmasın, ondan sonra Yeni Şafak üzerinden "Makro ekonomik verilerin tamamı olumlu iken döviz niye yükseliyor?" mesajı vermeye kalk.

Yatırımcılar bunları hiç dikkate almasın, yatırım yapmaktan imtina etmesin öyle mi? Âlemi sersem kendinizi akıllı zannedebilirsiniz, hakikat bambaşka. Böyle devam ederseniz dolar da yükselir faiz de yükselir. Enflasyon ve işsizlik çift haneye demir atar. 2017 de Türkiye'nin en az yüzde 20 fakirleştiği bir sene olur.

PEKÂLÂ, TAVUKLAR BUNU BİLİYOR MU?

Yeni Şafak'ın haberindeki o kendinden emin eda bana darı fıkrasını hatırlattı:

Adamın biri kendini darı zannediyormuş. Nerede bir tavuk görse yiyecek diye nefes nefese kaçıyor. Doktor adama, "Sen darı değil insansın." telkininde bulunmuş. Her sabah tavuk kâbuslarıyla uyanan adam, bir türlü ikna olmuyormuş. Bir sabah doktor yaklaşmış yanına ümitsizce, "İnsan olduğun biliyorsun." deyince; Adam, "Evet ben insanım." demiş. Doktorda bir sevinç, bir coşku, bir heyecan... Tedavi seneler sonra sonuç vermiş: "Haydi giy elbiselerini. İşte iyileştin, eminsin darı olmadığına." Adam hızla giyinip atmış kendini sokağa. Adam gökyüzüne bakmış, sonra toprağa. Yürüyüp çıkmış bahçesinden hastanenin. Daha bir kaç adım atmamış ki ne görsün! Bir tavuk kendinden emin, üstüne doğru geliyor, yiyecek. Koşmaya başlamış nefes nefese.

Doktor yetiş, yoksa yetişecek! Doktor telaşla koşmuş hastasına. "Hani insandın?" diye sormuş. "Yoksa bilmiyor musun insan olduğun?" Adam, "Elbette biliyorum, darı olmadığımı. Fakat tavuklar bunu biliyor mu?"

Süt liman deyimini İngilizce'ye tercüme ederken 'milk port'u literatüre kazandıran Yeni Şafak'ın hepsi olumlu dediği makro ekonomik verileri tavukların bilmediği kesin.

O halde ekonomi 'milk port', durmak yok, aynen böyle devam!

ABDULLAH SALİH GÜVEN

ÂLİMLER OLARAK
BİZ NE YAPTIK? (1)

Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Mehmet Görmez, Dünya İslam Mezhepleri Yakınlaştırma Birliği tarafından 27-29 Aralık tarihleri arasında İran'ın başkenti Tahran'da düzenlenen ve İslam ülkelerinden temsilcilerinin yanı sıra, İran Cumhurbaşkanı Ruhani'nin de katıldığı '29. Uluslararası Vahdet Konferansı'ndaki konuşmasından bir bazı ilave ve çıkartmalara gerçekleştirilen bir uyarlamadır. Bir hayal ürünü ama hayali bile güzel. Görmez Başkan'ın siyasilerin "Ulusa Sesleniş" konuşması gibi alimleri bir yere toplayıp onlara yönelik şöyle bir konuşma yaptığını hayal edelim ve yazının sonunda da bu konuşmanın muhtemel yansımaları ile hayalimizi sonlandıralım.

Muhterem Hâzirûn

"Hiçbir strateji, insana zulüm edilmesinden daha değerli değildir. Hiçbir siyaset, Türkiye insanının parçalara ayrılarak sui-zan, yalan, gıybet, dedikodu ve iftiralarla birbirinin aleyhinde olmasından daha önemli değildir. Kendilerinden olmayan, kendi siyasi veya gayri siyasi görüşlerini desteklemediğinden dolayı herkesi ötekileştiren anlayış, Türkiye'nin kalbine maalesef bir hançer gibi saplanmış durumdadır.

Ülkemizde yaşayan hemen her ailenin ocağına ateşin düştüğü ve ateşten çıkan dumanların gökyüzünü kapladığı bir dönemde kardeşlik ahlak ve hukukumuzu konuşmak, millet olma şuurumuzu sorgulamak, aramızdaki vahdeti yeniden tesis etmek zamanı gelmiş ve geçiyordur. Ülkemizde yaşananlara hiçbir insan vicdani sesiz kalmaz ve kalmamalıdır. Fitne ve tefri-

Bugün İslam dini ve o dine inanan Müslümanların yaşamış olduğu coğrafya parçaları tarihin belki de en zor süreçlerinden birini yaşamaktadır

ka ateşinin milletimizi her taraftan kuşattığı, işgal ve istibdatların hâkim olduğu günümüzde her türlü şiddet ve cinayeti caiz gösteren, hak-hukuk-adalet gibi kavramları askıya alıp her türlü zulmü Hz. Ali'nin deyişiyle 'yaratılıştaki eşiti veya dinde kardeşi olan' insana reva gören ve kendilerinden olmayan herkesi neredeyse tekfir ederek ötekileştiren anlayış, ülkemizin kalbine bir hançer gibi saplanmış durumdadır. Açık konuşuyorum; ülkemizin ve ülke insanımızın izzet ve onuru tarihte hiç bugünkü kadar yerlerde sürünmemiştir. Ne yazık ki bu duruma sebebiyet verenler de İslamcı söylemleri dillerinden hiç düşürmeyen siyasi idare ve idare olmuştur.

Bugün İslam dini ve o dine inanan Müslümanların yaşamış olduğu coğrafya parçaları tarihin belki de en zor süreçlerinden birini yaşamaktadır. Irak, Suriye, Libya, Yemen, Nijerya ve İslam coğrafyasının diğer köşelerindeki çatışmaların, Allahuekber ni-dalarıyla yapılan intihar saldırılarının, masum kız çocuklarını kaçırmaların, camileri bombalamaların, kutsal mekanları tahrip etmelerin sonunun nasıl olabileceğini tahmin edilememektedir. Maalesef akan kan insan kanı, ağırlıklı olarak da Müslüman kanıdır. Müslümanların izzet ve onuru bizzat birbirlerinin eliyle yok edildiği böylesi bir dönem tarihin hiç bir zaman diliminde bu ölçüde, bu çapta, bu genişlikte yaşanmış

değildir. Bunların tabii neticesi olarak maalesef milyonlarca insan yerinden, yurdundan, evinden barkından, hayatından olmaktadır. Yaşanan kaos ortamı bütün dünyada İslam ve Müslüman algısını tahrip etmektedir. Tüm dünyada Müslümanların başı hüznle öne eğilmekte, İslam dininin temsilcileri korku, dışlanma ve şiddet tehdidi altında yaşam mücadelesi vermektedir.

Bugün İslamofobiyi oluşturmak isteyen endüstri, İslam dünyasındaki çatışmaları ve yaşanan manzaraları gösterip Müslümanlar aleyhine acımasız bir propaganda yapmaktadır. Bu müşerref dini, korku dini olarak lanse etmekte, birbirinin canına, malına, ırzına kasteden Müslümanlar arasındaki fitne ateşini körüklemektedir. Bugün bizler -Ey Âlimler- tefekkür, derinden düşünmeye ve mütalaa etmeye muhtacız. Zira bugün maalesef İslam'ın cahil müntesiplerinin, her türlü iman, akıl ve hikmetten uzak terör şebekelerinin, Sevgili Peygamberimizin mübarek ismini sözde bayraklarına nakşederek din-i Mübin-i İslam'a verdiği zarar, azılı düşmanların verdiği zararı fersah fersah geçmiş bulunmaktadır.

Pekâlâ, resmetmeye çalıştığımız bu coğrafyanın bir parçası olan güzelim ülkemiz? Maalesef manzara hiç de iç açıcı değildir. Aynı şeyler küçük veya büyük ölçekte bizim ülkemizde de yaşanmaktadır ve gerekli önlemler alınmazsa yaşanmaya da devam edecektir. Âlimler olarak bizlerin bu manzara karşısında çok büyük sorumluluğu vardır. Alnı secdeli, eşinin başı örtülü temsilcilerle bu ülke 15 yıldır yönetilmektedir. Onları zihniyetlerine ve ülke yönetimi adına yapaduracakları politikalara sirayet etmek, onları etkilemek, Kur'an ve sünnetin belirlediği yola yönlendirmek bizler için ko-

lay olmalıdır.

Biz bu vazifeyi yapabildik mi? Âlimler olarak bir muhasebeye ihtiyacımız vardır. Gelin bir muhasebe yapalım. Zaten bu buluşma bir muhasebe buluşmasıdır. Yaşanan acıların, tefrikanın, adavetin sebeplerini sadece dış mihraklarda aramak en kolay yoldur. Suçu sadece diğer mezhebin, muhalif görüşün, siyasi emellerle şeytanlaştırılan cemaatlerin, ötekileştirilen grupların yap-

Neo-Harici, Neo-Mutezile gibi yakıştırmalar yaşananları izah etmeye yetmez.

tıklarında bulmak kolaylıktır. Tüm bu hadiseleri sadece hükümet muhaliflerine, şer güçlere, emperyalistlere, Siyonistlere bağlamak bizi kurtaramaz. Zira sorunların bir de iç dokumuzu, imanı ve ahlaki dinamiklerimizi,

Diğer taraftan genelde İslam topraklarını özelde de Türkiye'mizi kan gölüne çeviren çatışmaların di-

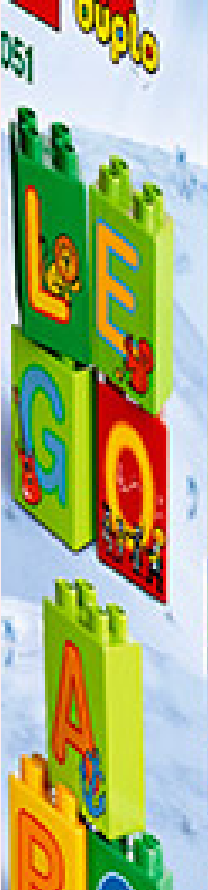
nin aslından ya da mezhep farklılıklarından kaynaklandığı da söylenemez. Bu vahşetin köklerini asr-ı saadette, Hz. Peygamber'in hadislerinde, Hz. Osman'ın katliyle başlayan fitne döneminin akabinde yaşanan mezhep ihtilaflarında aramak beyhudedir. Neo-Harici, Neo-Mutezile gibi yakıştırmalar yaşananları izah etmeye yetmez. Zira bunlar, modern zamanların işgal ve sömürgelerinden sonra istibdatların gölgesinde, yoksulluk, cehalet ve esaret altında büyüyen yaralı bilinçlerin ürünüdür.

Evet, ey âlimler! Tekrar ediyorum, bizler muhasebeye muhtacız. Zira kin, öfke, ihtiras ve intikam yüklü ölümcül kimlikler kendilerini mezhep, meşrep ve siyasi görüş görüntüsü altında meşrulaştırmaya çalışılmaktadır ve bütün bunlar olurken bizler ne yapmaktaydık, devleti temsil edenlere veya halka neyi anlatamadık, nerede hata yaptık kendimize sormak zorundayız.”

Devam edeceğiz...

AKİF UMUT AVAZ

aUmutAvaz@Tr724.com

Meclis ve sandık artık bir oyun ve oyalamacadan ibaret

Tıpkı Hitler'in 1934'te Almanya'da yaptığı gibi, Türkiye'de de rejim Parlamento marifetiyle yarım yamalak bir demokrasiden nihayet tam teşekküllü bir tek adam diktasına resmen geçme aşamasına geldi. Girtlağına kadar suça batmış Erdoğan'ın fiili diktasını yasal, anayasal güvenceye alacak değişiklikler günlerdir Meclis Genel Kurulu'nda tartışılıp (!) oylanıyor.

Mevcut durumda Saray'a uşaklığı ikballeri için nimet bilen AKP'nin pozisyonunu tartışmaya bile gerek yok. Yıllar boyu Erdoğan'a onca efirip gürledikten sonra nihayet Saray'a koşulsuz bendelikte karar kılan Devlet Bahçeli'nin kılavuzluğundaki MHP ise, ülkeyi dört dörtlük bir dikta rejimine taşıyacak yıkım taşeronluğunu bihakkın yerine getiriyor. Bahçeli'nin ve MHP kadrolarının, sevabıyla günahıyla yarım asırlık Ülkücülüğü neden ve ne adına Saray'a paspas yaptıklarını bilen yok!

'NE YAPARSANIZ YAPIN, NE EDERSENİZ EDİN!'

Suçüstü yakalandığı yolsuzluk, rüşvet ve

uluslararası radikal İslamcı terör örgütlerine verdiği desteklerden ötürü hukuka hesap vermekten yakasını kurtarmak için müessesel anayasal düzeni hallaç pamuğu gibi atan Erdoğan ise, kirli oyununu çok açıktan oynuyor. "Tek adam" rolünü iyice içselleştiren Erdoğan, Meclis'te görüşülen anayasa değişikliği teklifine nasıl yaklaştığını 34'üncüsünü yaptığı meşhur muhtarlar toplantısında umarsız bir pervasızlıkla dile getirdi. Akıllamaz tutarsızlıkları ve muazzam çelişkileriyle aciz ve basiretsiz bir muhalefetin nasıl

olabileceğinin alamet-i farikası haline gelen CHP'nin azıcık kıpırdanma, direnme ve ses yükseltme çabasını sert sözlerle eleştiren Erdoğan, şöyle diyordu: "Parlamentoda çalışmalarını engellemek, çalışmalarını uzatmak hiçbir işe yaramayacaktır. Ne yaparsanız yapın, ne ederseniz edin, 15 gün değil de bir ay, ama parlamentodan bu çıkıp milletin önüne gidecektir."

Erdoğan'a kızmaya hiç hakkımız yok. Erdoğan daha ne yapsın? Niyetlerini, Meclis görüşmelerinin bir oyun ve oyalamacadan ibaret olduğunu daha nasıl ifade etsin?

Bahçeli'nin ve MHP kadrolarının, sevabıyla günahıyla yarım asırlık Ülkücülüğü neden ve ne adına Saray'a paspas yaptıklarını bilen yok!

Önceleri hoşuna gitmeyen yüksek yargı kararlarına bile rest çeken, bulduğu ilk fırsatta ise her duruma yatkın yargı organlarını keyfinin adi taşeronlarına çeviren Erdoğan'ın demokrasiye, hukukun ilke ve kurumlarına hangi gözle baktığını hala göremeyen var mı? Mevcut anayasanın ihlal edilmediği, yok sayılmadığı maddesini bırakmayan Erdoğan'ın, kendi kendisini imhaya zorladığı Meclis'ten farklı bir sonuç çıktığında o sonuca uyacağını düşünen var mı peki? Hiçbir ahlaki, insani, toplumsal değer, kural, ilke ve teamüle sadakati olmayan bir kenar mahalle bitirimi edasıyla kazanamadığı her durumda çamura yatan bu üslubun örneklerini yeterince görmedik mi? Yoksa 7 Haziran 2015 seçimlerinde kaybedince yaptıklarından da mı ders çıkarmayız?

ATI ALAN ÜSKÜDAR'I ÇOKTAN GEÇTİ...

Demek istediğim şu ki, Türkiye'de olan çoktan oldu zaten. Atı alan Üsküdar'ı çoktan geçti. Şimdi bütün yapmaya çalıştıkları ise sadece, üzerine kondukları bir kaçak arazide gecekondular gibi her tuğlasını bir oldubittiyle koydukları, her sütununu döktükleri kanı harç ederek diktikleri o ceberut dikta rejiminin sıvasını, boyasını, makyajını tamamlamaktan ibaret. Yoksa Davutoğlu'nu paspas gibi ezip geçen bugünkü hükümet ne gerçek anlamda meşru bir hükümet, ne bugün Saray'ın iradesine ram olmuş Meclis gerçek anlamda bir Meclis... Ne de ister referandum için, isterse başka amaçla olsun önünüze konulacak seçim sandıkları bundan böyle gerçek bir demokratik seçim sandığı olacak.

Muhafif tek söz edenin “vatan hainliği” ile suçlandığı, muhalefet vekillerinin şafak baskınlarıyla derdest edilip tutuklandığı, foseptik çukurunda debelenen iktidar medyası dışında farklı ses çıkarabilen gazete, te-

levizyon, radyo ve haber sitelerinin yüzlercesinin kapatıldığı, binlerce gazetecinin işsiz bırakılıp, yüzlercesinin ya hapse atıldığı ya da ülkede yaşayamaz hale getirildiği, iktidarın elinde kullanışlı bir oyuncuğa dönüşen anamuhalefet partisinin bile polis saldırılarına maruz kalıp kapatılma korkusu yaşadığı, seçimlerin hukuki güvenliğinden sorumlu binlerce hâkimin azledilip, tutuklanıp yerlerine partizan militanların atandığı, sandık sonuçlarının duyurulmasında manipülasyonlarıyla meşhur partizan Anadolu Ajansı'nın tekel duruma geldiği bir ortamda ne kurulacak sandıkların demokratik meşruiyeti kalmıştır ne de bu sandıklardan çıkacak sonuçların.

SEÇİMLER NE ADİL, NE DE ÖZGÜR

2014'ten beri Türkiye'de yapılan seçimler zaten uluslararası otoriteler ve Türkiye'de işi

bilenler tarafından belki kısmen “özgür” görülmekteydi ama asla “adil” görülmekteydi. Bu yüzden yerel seçimler, cumhurbaşkanlığı seçimleri ve nihayet Erdoğan'ın sonuçlarını beğenmediği için anında başlattığı terör ve kaos eşliğinde tekrarlanan genel seçimler, demokratik seçimler için evrensel ilke olan “fair and

free – adil ve özgür” kıstaslarının en azından yarısını taşıyamıyordu. Bugün ise, onlarca HDP'li vekil ve belediye başkanının tutuklandığı, muhalif medya organlarının ve sivil toplum örgütlerinin kapısına asgari “terör” iftirasıyla kilit vurulduğu, yargının yargı, hükümetin hükümet, mülki idarelerin mülki idareler olmaktan çıkarıldığı bir ortamda seçimlerin “özgür” olabilme ihtimali de tamamen ortadan kalkmıştır.

O yüzden, ne neredeyse yüzde yüzü Erdoğan'ın kontrolünde birer propaganda makinasına dönüşen medyanın yazıp söylediklerine ne de güya halkın nabzını tu-

Erdoğan'ın, kendi kendisini imhaya zorladığı Meclis'ten farklı bir sonuç çıktığında o sonuca uyacağını düşünen var mı peki?

tar gibi yapan çoğu Erdoğan etkisi altındaki manipülatif anketlerin sonuçlarına kulak asmak lazım. Adil ve özgür olmaktan mahrum bırakılan seçim sandıklarının bile güvenilir olmaktan çıktığı, meşruluğunu yitirdiği bir ortamda seçim sonuçlarını tahmin etmeye çalışan anketler yapmanın ve bu anketlerden çıkacak sonuçlara inanmanın tuhaflığını ve tutarsızlığını izah etmeye bilmem gerek var mı?

DEMOKRASİNİN EN BÜYÜK NİMETİ ÇOKTAN YOK EDİLDİ

Hiç şüphesiz ki, pek çok nimetlerinin yanında demokrasinin en büyük nimetlerinden biri de yorulan, yozlaşan, yoldan çıkan, güç sarhoşluğuyla keyfileşerek diktaya sapma belirtileleri gösteren iktidarlara kana, şiddete, kaosa, savaşa gerek kalmadan barışçıl yollardan zamanlıca değiştirme imkânı sunmasıdır. Bu açıdan demokrasi, halkın yozlaşan muktedirlerden hesap sormasını, muhalefetin iktidar olma umutlarını canlı tutmasını mümkün kıldığı kadar iktidardakilerin iktidar sonrası selameti için de büyük bir imkândır.

Aksi halde askeri darbeyle, halk ihtilaliyle, suikastla ya da iç savaşla ama mutlaka şiddet ve kan yoluyla değiştirilmek zorunda kalırlar ki tarih bunun pek çok acı örneğiyle doludur. Bu yüzden, iyi kötü işleyen bir demokrasiyi rayından çıkarıp otoriter bir tek adam rejimine dönüştürmekten en çok imtina etmesi, korkması gerekenler,

paradoksal olarak, iktidardakilerdir aslında. Türkiye'deki rejimi 2002'de yarım yamalak da olsa işleyen bir demokratik hukuk devleti olarak devralanlar, ne yazık ki son 5 yılda bu imkânı kendi elleriyle tamamen yok ettiler.

ACEMİ BİR GÖZBAĞCILIK, İPİL İPİL DÖKÜLEN BİR MAKYAJ...

Diyeceğim o ki, bu saatten ve bunca olandan sonra ne adil ve özgür bir seçimden ne

güvenilebilecek bir sandıktan ne de demokrasiden bahsetmenin imkânı yoktur. OHAL ve KHK'lerle her yönden cendereye alınmış Türkiye'nin bugünkü anti-demokratik şartları altında halkın önüne konulacak seçimler tıpkı Meclis görüşmeleri ve yasalara rağmen sırita sırita açıktan yapılan

oylamalar gibi basit bir aldatmacadan, acemi bir gözbağcılıktan ve ipil ipil dökülen adı bir makyajdan başka bir şey olmayacaktır.

Haddi zatında bu, Esed'den Mübarek'e, Saddam'dan Kerimov'a kadar bütün diktatörlerin benimsediği bir yöntemdir. Diktaya ve tek adam terörüne "meşruiyet" devşirme aracı olarak kullanılan güya tartışmacı yasama süreçleri ve demokratik ortam yok edilerek halkın önüne konulacak seçim sandıklarının demokrasiyle herhangi bir alakası yoktur. Öylesi bir sandıktan Erdoğan'ın beklentilerine uygun çıkacak oylar, benzer diktatörlüklerde gelenek olduğu üzere, isterse yüzde 90'nın üzerinde olsun bunun hiçbir anlamı ve değeri olmayacaktır.

Diyeceğim o ki, bu saatten ve bunca olandan sonra ne adil ve özgür bir seçimden ne güvenilebilecek bir sandıktan ne de demokrasiden bahsetmenin imkânı yoktur.

Erdoğan'ın beklentilerine uygun çıkacak oylar, benzer diktatörlüklerde gelenek olduğu üzere, isterse yüzde 90'nın üzerinde olsun bunun hiçbir anlamı ve değeri olmayacaktır.

Kriz teğet mi geçiyor?

BEKİR SALİM

BekirSalim@Tr724.com | @BekirSalim

Başkanlık seçimi filan derken...
İnsanlar aç, bîilâç... Allah
memleketimize merhamet etsin.
Gene eski ama yepyeni bir atışma:

BEKİR SALİM:

Bırak seçimi de, geçime bak sen,
Kriz kapımızı çaldı çalacak.
Asıl, bu konuya kafayı tak sen,
Ayı hanemize daldı dalacak.

BİR VATANDAŞ:

Kriz nerden çıktı, fala mı baktın?
İş "hokus pokus"a kaldı kalacak.
Sen belli ki, gene tersinden kalktın,
Hâline kargalar güldü gülecek.

BEKİR SALİM:

Lüzumsuz harca yapıp düştün zarara,
Önüne çıkandan aldın borç para,
Ay sonunu bulmaz, yaz bir kenara,
Dolar tam dört lira oldu olacak.

BİR VATANDAŞ:

Senin saf aklını bilmem kim çeldi.
Bir sürü borç vardı, Sarraf mı sildi?
Memleket nereden nereye geldi;
IMF bizden borç aldı alacak.

BEKİR SALİM:

Beş yüz milyar borcun altına girdin,
İçinden de üç-beş sadaka verdin.
Artık balayının sonuna vardın;
Borçların vadesi doldu dolacak.

BİR VATANDAŞ:

Bütün dünya bize kredi açmış.
Sanma ki, yiğitler(!) kamçıdan kaçmış.
Yapılan yatırım tarihe geçmiş,
Daha yenileri geldi gelecek.

BEKİR SALİM:

Kaçırmamak lâzım fırsatı varken;
Testi doldurulur sular akarken.
Proje, yatırım, ihale derken,
Tilkiler kazları yoldu yolacak.

BİR VATANDAŞ:

Kazlara gördüğün reva-yı hak mı?
Senin diyeceğin başka söz yok mu?
Bal tutan parmağın' yalasa çok mu?
Herkes hissesini böldü bölecek.

BEKİR SALİM:

Olursan şeytanla hep aynı safta,
Hisseyi görürsün öbür tarafta,
Salim der, dolaşma artık arafta,
Ömür yaprakları soldu solacak.

BİR VATANDAŞ:

Bir anda vazgeçmek kolay mı hacı,
Boşa mı kazandım ben bunca gücü,
Duyan da sanır ki, durum çok feci,
Bu vatandaş hemen öldü ölecek.

BİR DÖRTLÜK

Gül arz-ı endam eder ki, bülbülü zara düşsün.
Sıyanet etmez ateşten, çok ister nara düşsün.
Söndüremez okyanuslar yürek yangınlarını,
Âşık da yanmaya razı, yeter ki yara düşsün...

USTA SÖZÜ

Sanma, ciddiyet ile sarf ederim sanatımı,
Ney elimde suyu durmuş kuru musluk gibidir.
Bezm-i meyde süfehanın saza meftun oluşu,
Nazarımda su içen eşşeğe ıslık gibidir...

Neyzen Tevfik

MUAMMA

Her hafta bir muamma soracağım inşallah...
Muammaya aynı vezin aynı kafiyeyle, yani şiirle cevap vermek lâzım...

Satarsa şerefini, ne ad verilir ona?
Devletin bahçesinde bir gezinti uğruna...

DÖRTLÜK TAMAMLAMA

Gene, eskisi gibi, her hafta bir dörtlüğün ilk iki mısraını verip son iki mısraını sizin tamamlamanızı isteyeceğim. Hece vezni... Duraklara, kafiye, redif ve uyaklara dikkat...
Altı çizili çift ayak var...

Bir yürek lâzım bana, sevgilinin aşkıyla,
Yansın ocaklar gibi, közü küle dönmesin.

.....
.....

"Muamma" ve "Dörtlük Tamamlama" nın cevaplarını
bekirsalim@tr724.com adresine gönderebilirsiniz. Kolay gelesin...

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

© Fotoğraflar: AFP

Afrika için coşku Avrupa için ızdırıp vakti

Yıl 1956. Mısır, Etiyopya, Sudan ve Güney Afrika'dan oluşan Afrika Futbol Birliği CAF kuruluyor. Hemen bir yıl sonra ilk Afrika Uluslar Kupası'nın hayata geçmesi için karar alınıyor. İlk kupa finaline Sudan ev sahipliği yapacaktır. Üye ülke sayısı 4 olunca tüm ülkeler eleme olmadan ilk Afrika Uluslar Kupası finaline doğrudan katılır. Şubat 1957'de yapılacak finaller öncesi ırkçı Güney Afrika rejimi "Oyuncular ya tamamen siyahî olacak ya da tamamen beyaz olacak" teklifini getirir. Diğer 3 ülke bu teklifi geri çevirince Güney Afrika, ilk Afrika Uluslar Kupası finallerine katılmaktan vazgeçer. Sudan'ın başkenti Hartum'daki finallerde Etiyopya direk finale kalır, Mısır ise Sudan'ı yarı finalde 2-1, finalde Etiyopya'yı 4-0 yenerek ilk Afrika Uluslar Kupası şampiyonu olur.

Dört ülke ile başlayan Afrika Uluslar Kupası bugün 31. kupanın sahibini bulmak için Gabon'nun ev sahipliğinde 16 ülkenin katılımıyla başlıyor. Kupanın favorileri arasında Fildişi Sahilleri, Senegal, Cezayir ve Mısır bulunuyor. Mısır, Afrika Uluslar Kupası ya da kısa adıyla AFCON'u en çok kazanan ülke. Kupada 7 şampiyonluğu bulunan Mısır son yıllarda yaşadığı iç karışıklıklardan dolayı başarı çitasını düşürdü. Mısır 2008 ve 2010'da AFCON şampiyonu olmuştu.

AVRUPA İÇİN TAM BİR IZDIRAP

AFCON, Afrika için coşku olurken özellikle Avrupa için ızdırıp oluyor. Sebebi, Kupanın 2 yılda ve Avrupa'da sezon devam ederken yapılması. 1990'lı yıllara kadar AFCON Avrupa için bir sorun teşkil etmiyordu. Avrupa liglerinde Afrikalı oyuncu sayısı çok sınırlıydı ve mevcut oyuncular da genelde orta sıra takımlarında oynuyordu. Ancak Afrika'dan çıkan yıldız oyuncuların İngiltere, İtalya, Almanya, Fransa ve İspanya liginde

top koşturup takımlarının yıldızları hâline gelmesiyle AFCON, Avrupa için problem olmaya başladı.

Şampiyonluk mücadelesi veren takımlar sezonun tam ortasında takımın en önemli isimlerini AFCON'a göndermek zorunda.

Şampiyonluk mücadelesi veren takımlar sezonun tam ortasında takımın en önemli isimlerini AFCON'a göndermek zorunda. Daha önce Drogba, Eto'o, Adebayor, Essien, Okocha, Yaya Toure, Sow gibi yıldızlar yaklaşık 1 ay takımlarını şampiyonluk yolunda yalnız bırakmıştı. Gabon'un ev sahipliğini yapacağı 31. AFCON'a sadece Premier Lig'den 26 oyuncu katılırken, Avrupa'nın önde gelen liglerinin yanı sıra Kanada, İzlanda, ABD, Moldova, Vietnam, Çin, Güney Kore ve

Finlandiya liginden oyuncular da kupa için ter dökcek.

1968 yılından itibaren düzenli olarak her iki yılda bir düzenlenen AFCON, 4 yılda bir Dünya Kupası ile aynı yıla denk geldiği için 2012'den sonra tekli yıllarda düzenlenmeye başladı. 2012'de

alınan bu karar 2013'te uygulamaya kondu. Böylece iki yıl üst üste AFCON oynanmış oldu. Birçok kulüp iki yıl üst üste en önemli oyuncularını AFCON'a göndermenin sıkıntısını yaşadı.

PIERRE-EMERİK AUBAMEYANG FIRTINASI ESEBİLİR

Bu seneki AFCON'nun en önemli yıldızı şüphesiz ev sahibi Gabon'un Borussia Dortmund formasını giyen forveti Pierre-Emerik Aubameyang olacak. Bundesliga'da fırtına gibi esen Aubameyang, milli forma altında 52 maçta 21 gol attı. Yıldız oyuncunun babası Pierre Aubameyang da bir futbolcuydu. 90 kez milli formayı giyen baba Aubameyang uzun yıllar milli takım kaptanlığı da yapmıştı. Şimdi milli formayı giyme sırası oğul Aubameyang'da. Aradaki büyük fark ise boynuzun kulağı geçmesi gibi. Çünkü oğul Aubameyang bir dünya yıldızı. Tek çiçekle bahar gelmez elbet ama Pierre-Emerik Aubameyang'lı Gabon ev sahibi olmanın avantajını da kullanıp tarihinde ilk kez Afrika Uluslar Kupası'nda şampiyonluk yaşayabilir.

Kupada dikkatlerin üzerinde olacağı bir diğer yıldız ise Leicester City'nin 132 yıllık tarihinde ilk kez İngiltere şampiyonu olmasında başrol oynayan isimlerden Cezayirli Riyad Mahrez. 2016'da Afrika'da yılın futbolcusu seçilen Mah-

rez, takım arkadaşı İslam Slimani ile adeta tüm ülkenin yükünü omuzlarında çekiyor. Cezayir'in başarısı tam anlamıyla Mahrez'in performansı ile doğru orantılı olacak. Bir süre Bursaspor formasını da giyen Demokratik Kongo'nun Villarreal'de top koşturan forveti Cedric Bakambu, Mısır'ın Arsenal formasını giyen hücum döngü ortasaha oyuncusu Muhammed Elneny, Gana'nın Schalke 04'te oynayan sol beki Baba Rahman ve Senegal'in Napoli'de top koşturan orta saha oyuncusu Kalidou Koulibaly AFCON'a damga vuracak yıldızlar arasında gösteriliyor.

İŞ YAZI TURAYA KALIRSA...

31. AFCON'un şampiyonluk maçı 5 Şubat'ta oynanacak. Büyük sürprizler bizi bekliyor muhtemelen. Ancak ilginç bir kupa olan AFCON'da bazen yazı-tura ile üst tura çıkan takımlar bile oluyor. 1965 yılında kupa finallerine 6 ülke katılırken, iki grupta yapılan maçlar sonunda Tunus ve Senegal rakipleri olan Etiyopya'yı 4-0 ve 5-1'lik skorla yendi. Daha çok gol atmanın averaj olmadığı o yılda diğer grubun lideri Gana'nın finalde rakibi olacak takım yazı-tura ile belirlendi. Kura sonunda Tunus finale kalırken, kupayı 3-2'lik skorla Gana kazandı. 1988'de bu kez Fas ile Fildişi Sahilleri arasında yarı finale kalacak takımı belirlemek için yazı tura atıldı. Kazanan Fas olurken, Fildişi Sahilleri yarı finali görmeden evine döndü.

TÜRKİYE'DEN AFCON'A GİDECEK OYUNCULAR

SÜPER LİG

Karabük: 3, Kayseri: 2, Alanya: 2, Rize: 2, Adana: 1, Antalya: 1, Osmanlı: 1, Başakşehir: 1, Galatasaray: 1, Fenerbahçe: 1, Beşiktaş: 1, Trabzon: 1.

TFF 1. LİG

Göztepe: 1, Sivas: 1, Eskişehir: 1.

ÜLKELERE GÖRE

SENEGAL (4): M.Sow (Fenerbahçe), N'Diaye (Osmanlı), Gassama (Alanya), Diallo (Çaykur Rize).

GABON (2): Poko (Karabük), Meye (Eskişehir).

BURKİNA FASO (2): Traore (Kayseri), Traore (Karabük).

KAMERUN (2):

Chedjou (Galatasaray), Aboubakar (Beşiktaş).

TOGO (2):

Akakpo (Trabzon), Segbefia (Göztepe).

GANA (2):

Boye (Sivas), Attamah (Başakşehir).

MALİ (2):

S.Sow (Kayseri), Yatabare (Karabük).

CEZAYİR (1): M'Bolhi (Antalyaspor).

TUNUS (1): Yaakoubi (Rize)

FİLDİŞİ SAHİLİ (1): Viera (Adana).

KONGO (1): N'Sakala (Alanya).

ŞİMDİ

E-GAZETE

ZAMANI!

TR724

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN,
GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

BARIŞIN VE ADALETİN ŞEHİRİ

Lahey

Adı 'büyük' kendi küçük bir kent, Lahey. Çeşitli ülkelerinin işbirliği ile 1913'te inşa edildiği tamamlanan Barış Sarayı'nın ev sahibi olan şehir, dünya barışı için önemli bir yer. Sarayın hemen önünde dünya barışının sembolü olan ateş 2002'den beri sönmeden yanıyor. Kentin bir diğer önemli vasfı ise, devletler arasında anlaşmaya varılamayan konularda adaletin dağıtıldığı yer olmasıdır. Uluslararası Adalet Divanı'na Lahey'de çalışmalarını sürdürmektedir.

Anayasal başkent olmasa da Hollanda Krallığı devletinin efektif başkenti denebilecek 480 bin nüfuslu şehirde, hükümet, bakanlıklar, parlamento, yüksek mahkeme ve devlet konseyi görev yapmakta. Hollanda Kralı Willem Alexander'ın sarayı Huis ten Bosch ve çalıştığı ofis Nordeinde Sarayı da bu şehirde bulunmaktadır.

İlk iki paragraftan hareketle kentin gezilecek yerleri arasında öncelikle, Lahey Parlamento Binası, Hükümet Binası, Lahey Atlıları, Den Haag ve Lahey Alışveriş Pasajı sayılabilir. Müzeleri ve şehir sokaklarında keşif yapmanın dışında, gidilebilecek bir diğer yer Scheveningen Plajı. Kuzey denizine kıyısı olan plaj, yaz aylarında yapılan su sporları, araçlara kapalı yürüyüş yolu ile oldukça dikkat çekiyor.

Hollanda kraliyet ailesinin yaşadığı ve uluslararası mahkemeleriyle tanınan şehir, çoğu Hollanda şehrinde olduğu gibi önemli mimari yapılarla dolu. Binnenhof, eski bir kale. Hollanda Meclisi bu binada hizmet veriyor. Plein ise şehrin ana meydanı. Birçok önemli yapı bu meydana bakıyor. Ayrıca birbirinden güzel kafe ve restoranları da bu meydan çevresinde bulmak mümkün.

KIZARMIŞ PATATES, VAFIL VE HOLLANDA PEYNİRİ...
Kızarmış patatesi şehrin her sokağında bulmanız mümkün, sıcak pında sosu, acılı sos, mayonez veya ketçap ile yiyebilirsiniz. Öncelikle vafıl, popüler olan hazır yiyecekler arasında geliyor. Şehir merkezinde vafıl satan bir çok dükkan bulabilirsiniz. Hollanda peyniri yine şehrin birçok yerinde satılmakta. Şehirde yaşayanların çok kültürlü olmasından dolayı kentte tüm dünya mutfağından lokantalar bulmak mümkün.

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni
Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

Haber Direktörü
Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

Yayın Koordinatörü
Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

Yazışları Müdürü
Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

Tasarım
Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü
Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı
Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

Reklam | info@Tr724.com
E-gazete | Egazete@Tr724.com